

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8210206619
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8210206619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Anny Ilčinovej v právnej veci žalobcu Ing. I. O., bytom K. XX, L., právne zastúpený JUDr. Martinom Staroňom, advokátom, Hlavná 89, Prešov, proti žalovanému Mestu Bardejov, Radničné námestie 16, Bardejov, o zaplatenie 1.912,15 Eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 1C/78/2010-188 zo dňa 04.04.2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením v zamietavom výroku.

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvého stupňa.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu nedoplatku na funkčnom plate za obdobie od 15.04.2008 do 31.07.2008 celkovú sumu 718,89 Eur spolu s 8,5% ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 23,26 Eur od 01.05.2008 do zaplatenia, spolu s 8,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.06.2008 do zaplatenia, spolu s 8,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.07.2008 do zaplatenia, spolu s 8,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.08.2008 do zaplatenia, spolu s 8,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.09.2008 do zaplatenia, spolu s 8,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.10.2008 do zaplatenia, spolu s 7,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.11.2008 do zaplatenia, spolu s 6,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.12.2008 do zaplatenia, spolu s 10,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.01.2009 do zaplatenia, spolu s 10 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.02.2009 do zaplatenia, spolu s 10 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.03.2009 do zaplatenia, spolu s 9,5 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.04.2009 do zaplatenia, spolu s 9,25 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.05.2009 do zaplatenia, spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.06.2009 do zaplatenia, spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.07.2009 do zaplatenia, spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.08.2009 do zaplatenia. Uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu nedoplatku na odchodnom a odstupnom v súvislosti so skončením pracovného pomeru žalobcu u žalovaného k 31.07.2009, celkovú sumu vo výške 506,55 Eur, spolu s 9 % ročnými úrokmi z omeškania od 01.09.2009 do zaplatenia. V prevyšujúcom rozsahu súd žalobu žalobcu zamietol. Vyslovil, že o trovách konania bude rozhodnuté v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia 720,31 Eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 15.04.2008 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% od 01.01.2009 do zaplatenia, z titulu neoprávneného zníženia osobného príplatku za 15,5 mesiaca od 15.04.2008 do 31.07.2009. Zároveň sa domáhal, aby súd uložil povinnosť žalovanému zaplatiť mu 557,66 Eur spolu

s 9% ročným úrokom z omeškania od 01.08.2009 do zaplataenia, z titulu nedoplatku na odchodnom a odstupnom, ako aj sa domáhal zaplataenia 1.808,34 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 01.03.2007 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% od 01.01.2009 do zaplataenia, z titulu náhrady za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti mimo pracoviska za obdobie od 01.03.2007 do 14.04.2008. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcu, súd konanie uznesením č.k. 1C/78/2010 - 96 zo dňa 28.11.2011 zastavil o časť nároku za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti vo výške 1.174,16 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 01.03.2007 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% od 01.01.2009 do zaplataenia, a to za obdobie do 23.11.2007 vrátane. Predmetom nároku žalobcu za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti za obdobie od 24.11.2007 do 31.12.2008 zostala suma 634,18 Eur spolu s ročnými úrokmi z omeškania z uvedenej sumy vo výške 9,5% od 24.11.2007 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% ročne od 01.01.2009 do zaplataenia.

Súd poukázal na obsah listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, stanovisko účastníkov konania, citoval ustanovenia § 4 ods. 1, 3, §10 zákona č. 553/2003 Z. z. účinného od 15.05.2008 do 31.07.2009, ďalej citoval čl. 5 ods. 4, čl. 11 ods. 1 písm. a) Poriadku odmeňovania Mesta Bardejov, ďalej citoval čl. 18 ods. 1 písm. c), ods. 2, čl. 20, čl. 27 ods. 1, 2, 4 Kolektívnej zmluvy Mesta Bardejov na rok 2009, ďalej ustanovenia § 129, § 76, § 96 zákona č. 311/2001 Z. z. účinného k 31.07.2009 (Zákonníka práce), ako aj ustanovenia § 21 ods. 1 písm. b) zákona č. 533/2003 Z. z. a uviedol, že účastníci uzavreli dňa 18.03.1991 pracovnú zmluvu na pozíciu žalobcu u žalovaného ako vedúci referátu podnikateľských činností. Dňa 14.10.2004 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu určený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 146,05 Eur (4.400 Sk) mesačne, pričom jeho funkčný plat činil spolu 841,80 Eur (25.360 Sk) mesačne a zároveň zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 27.07.2006 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu určený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 146,05 Eur (4.400 Sk) mesačne, pričom jeho funkčný plat činil spolu 925,11 Eur (27.870 Sk) mesačne a zároveň zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 01.03.2007 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu určený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 146,05 Eur (4.400 Sk) mesačne, pričom jeho funkčný plat činil 981,54 Eur (29.570 Sk) mesačne a zároveň zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 23.02.2007 primátor žalovaného vymenoval žalobcu do funkcie vedúceho oddelenia podnikateľských činností s dňom nástupu do funkcie 01.03.2007. Dňa 01.01.2008 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu určený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 146,05 Eur (4.400 Sk) mesačne, pričom jeho funkčný plat činil spolu 1.062,21 Eur (32.000 Sk) mesačne a zároveň zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 15.04.2008 primátor žalovaného vymenoval žalobcu za zástupcu vedúceho oddelenia podnikateľských činností s dňom nástupu k 15.04.2008. Dňa 15.05.2008 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu s účinnosťou od 15.04.2008 znížený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 99,58 Eur (3.000 Sk) mesačne, pričom jeho funkčný plat činil spolu 941,38 Eur (28.360 Sk) mesačne a zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 26.01.2009 vydal primátor žalovaného oznámenie o výške a zložení funkčného platu žalobcu, na základe ktorého bol osobný príplatok žalobcu určený podľa zákona č. 553/2003 Z. z. na 100 Eur mesačne, pričom jeho funkčný plat činil spolu 993,50 Eur mesačne a zároveň zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 20.07.2009 primátor žalovaného odvolal žalobcu z funkcie zástupcu vedúceho oddelenia podnikateľských činností s účinnosťou k 31.07.2009 a zároveň mu zrušil vyplácanie doteraz priznaného funkčného platu. Dňa 30.07.2009 bol vypracovaný návrh na vyplatenie odchodného pre žalobcu vo výške trojnásobku funkčného platu v sume 2.980,50 Eur. Dňa 31.07.2009 bola medzi účastníkmi podpísaná dohoda o skončení pracovného pomeru, ktorý sa skončil dňa 31.07.2009 z dôvodu organizačných zmien podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Dňa 31.07.2009 primátor žalovaného navrhol žalobcovi odmenu vo výške 993,50 Eur v zmysle čl. 11 ods. 1 písm. a/ Poriadku odmeňovania. Žalobcovi bolo celkom vyplatených 11.922 Eur na odchodnom a odstupnom, čo zodpovedalo 12 funkčným platom, ktorý predstavoval k 31.07.2009 u žalobcu sumu 993,50 Eur. Žalobcovi bolo vyplatené osemmesačné odstupné, trojmesačné odchodné a odmena vo výške 993,50 Eur, ktorá zodpovedala jeho mesačnému platu. Súd poukázal na čl. 18 ods. 1 písm. c/ a ods. 2 čl. 20 Kolektívnej zmluvy na rok 2009, podľa ktorého vznikol žalobcovi pri skončení pracovného pomeru u žalovaného nárok na 11 funkčných plátov ako odchodné a odstupné.

K jednotlivým uplatneným nárokom súd uviedol:

Nárok žalobcu na osobný príplatok súd považoval za dôvodný. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný pri znížení osobného príplatku žalobcu na základe oznámenia o výške a zložení funkčného platu zo dňa 15.05.2008 s účinnosťou od 15.04.2008, porušil ustanovenie § 10 zák. č. 533/2003 Z. z., ako aj ustanovenie čl. 5 Poriadku odmeňovania Mesta Bardejov, keď vedúci zamestnanec žalobcu, ktorým v danom čase bol Ing. N., nepredložil na takéto zníženie osobného príplatku žalobcu zo sumy 4.000 Sk na sumu 3.000 Sk písomný návrh prednostovi Mesta Bardejov. V dôsledku toho je nárok žalobcu na zaplatenie požadovaného osobného príplatku za obdobie od 15.04.2008, odkedy bol žalobcovi vyplácaný osobný príplatok vo výške 3.000 Sk do 31.07.2009, kedy skončil žalobca pracovný pomer u žalovaného, dôvodný. Spôsob určenia funkčného platu žalobcu a jeho jednotlivé položky upravoval zákon č. 533/2003 Z. z. Na základe toho bol žalobcovi v rozpore so zákonom a internými predpismi znížený osobný príplatok, pričom mu vznikol nárok na rozdiel vo funkčnom plate vo výške 46,47 Eur mesačne (v roku 2008 rozdiel činil 1.400 Sk). Za obdobie od 15.04.2008 do 31.12.2008 predstavoval nárok žalobcu na doplatenie funkčného platu o výšku osobného príplatku 396,54 Eur, na ktorý mal zákonný nárok a nie vo výške, v akom mu bol priznaný, a teda vo výške 697,05 Eur za 8 mesiacov od mája 2008 do decembra 2008 (46,47 Eur x 8) a vo výške 24,78 Eur (za 16 dní apríla 2008 od 15.04.2008 do 30.04.2008 - 46,47 Eur/30x16). Za obdobie od 01.01.2009 do 31.07.2009, t.j. za 7 mesiacov žalobca poberal osobný príplatok vo výške 100 Eur, pričom mesačný rozdiel predstavoval sumu 46,05 Eur (146,05 Eur - 100 Eur). Za toto obdobie má teda žalobca nárok na zaplatenie sumy 322,35 Eur. Spolu teda žalobcovi patrí titulom nároku na osobný príplatok za obdobie od 15.04.2008 do 31.07.2009 suma 718,89 Eur.

Žalobca si uplatnil aj nárok na úroky z omeškania z celej sumy 720,31 Eur vo výške 8,5% ročne od 15.04.2008 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% ročne od 01.01.2009 do zaplatenia. Uplatnený nárok však súd prvého stupňa nepovažoval za správny, lebo uplatnená suma 720,31 Eur nebola splatná od 15.04.2008, ale koncom každého kalendárneho mesiaca od apríla 2008 do júla 2009, kedy bola splatná len tá časť funkčného platu, ktorá nebola žalobcovi vyplatená v konkrétny kalendárny mesiac, za ktorý vznikol žalobcovi nárok na funkčný plat, zvýšený o osobný príplatok, na ktorý mal žalobca zákonný nárok a nie ako mu bol skutočne vyplatený. Z tohto dôvodu vznikol žalobcovi v mesiaci apríl 2008 nárok na doplatok 23,26 Eur (správne 24,78 Eur - poznámka odvolacieho súdu) za polovicu mesiaca apríl 2010, ktorý v zmysle ustanovenia § 129 Zákonníka práce bol splatný pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do konca nasledujúceho kalendárneho mesiaca, ak sa v kolektívnej zmluve alebo v pracovnej zmluve nedohodlo inak. Súd nezistil, aby pracovná zmluva alebo kolektívna zmluva upravovala splatnosť mzdy žalobcu inak, ako citované ustanovenie § 129 Zákonníka práce. Za mesiac apríl 2008 bola teda mzda splatná ex offo zo zákona k 30.04.2008 a žalovaný sa nevyplatením celej mzdy žalobcu dostal do omeškania od 01.05.2008.

Z tohto dôvodu súd prvého stupňa zaviazal žalovaného k zaplateniu ročných úrokov z omeškania zo sumy 23,26 Eur (správne 24,78 Eur) od 01.05.2008 do zaplatenia vo výške 8,5%, keďže diskontná sadzba bola v daný deň 4,25%. Od mája 2008 do júla 2009 bol žalovaný v omeškanií so zaplatením rozdielu vo funkčnom plate, na ktorý mal žalobca nárok, v každom mesiaci sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur. Súd uviedol, že keďže nárok na zaplatenie funkčného platu vyplýva priamo zo zákona, nemusel žalobca žalovaného na túto jeho povinnosť osobitne vyzvať. Za mesiac máj 2008 bola mzda splatná do 31.05.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.06.2008. Výška diskontnej sadzby k 01.06.2008 predstavovala 4,25%, a teda žalobca má nárok na 8,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.06.2008 do zaplatenia. Za mesiac jún 2008 bola mzda splatná do 30.06.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.07.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.07.2008 činila 4,25%, a teda žalobca má nárok na 8,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.07.2008 do zaplatenia. Za mesiac júl 2008 bola mzda splatná do 31.07.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.08.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.08.2008 činila 4,25%, a teda žalobca má nárok na 8,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.08.2008 do zaplatenia. Za mesiac august 2008 bola mzda splatná do 31.08.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.09.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.09.2008 činila 4,25% a žalobca má nárok na 8,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.09.2008 do zaplatenia. Za mesiac september 2008 bola mzda splatná do 30.09.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.10.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.10.2008 činila 4,25%, a teda žalobca má nárok na 8,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.10.2008 do zaplatenia. Za mesiac október 2008 bola mzda splatná do 31.10.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania

so sumou 46,47 Eur od 01.11.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.11.2008 činila 3,75%, a preto žalobca má nárok na 7,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.11.2008 do zaplattenia. Za mesiac november 2008 bola mzda splatná do 30.11.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.12.2008, pričom výška diskontnej sadzby k 01.12.2008 činila 3,25%, a preto žalobca má nárok na 6,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.12.2008 do zaplattenia. Za mesiac december 2008 bola mzda splatná do 31.12.2008 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,47 Eur od 01.01.2009, pričom výška základnej sadzby Európskej centrálnej banky (ďalej len ECB) k 01.01.2009 činila 2,5%, teda žalobca má nárok na 10,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,47 Eur od 01.01.2009 do zaplattenia. Za mesiac január 2009 bola mzda splatná do 31.01.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.02.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.02.2009 činila 2%, a teda žalobca má nárok na 10% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.02.2009 do zaplattenia. Za mesiac február 2009 bola mzda splatná do 28.2.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.03.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.03.2009 činila 2%, a preto žalobca má nárok na 10% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.03.2009 do zaplattenia. Za mesiac marec 2009 bola mzda splatná do 31.3.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.04.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.04.2009 činila 1,5%, teda žalobca má nárok na 9,5% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.04.2009 do zaplattenia. Za mesiac apríl 2009 bola mzda splatná do 30.04.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.05.2009, výška základnej sadzby ECB k 01.05.2009 činila 1,25%, teda žalobca má nárok na 9,25% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.05.2009 do zaplattenia. Za mesiac máj 2009 bola mzda splatná do 31.05.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.06.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.06.2009 činila 1%, teda žalobca má nárok na 9% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.06.2009 do zaplattenia. Za mesiac jún 2009 bola mzda splatná do 30.06.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.07.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.07.2009 činila 1%, a teda žalobca má nárok na 9% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.07.2009 do zaplattenia. Za mesiac júl 2009 bola mzda splatná do 31.07.2009 a žalovaný sa dostal do omeškania so sumou 46,05 Eur od 01.08.2009, pričom výška základnej sadzby ECB k 01.08.2009 činila 1%, a preto žalobca má nárok na 9% ročné úroky z omeškania zo sumy 46,05 Eur od 01.08.2009 do zaplattenia.

Súd zamietol žalobu ohľadne uplatneného nároku na osobný príplatok v časti prevyšujúcej priznanú sumu 718,89 Eur, ktorý rozdiel spočíva za obdobie od januára 2009 do júla 2009 vždy v tej časti, ktorá prevyšuje skutočný rozdiel 46,05 Eur mesačne. Žalobca nesprávne vypočítal rozdiel medzi osobným príplatkom, na ktorý mal nárok 164,05 Eur (správne 146,05 Eur) a skutočne vyplácaným osobným príplatkom 100 Eur. Žalobca vychádzal z osobného príplatku 3.000 Sk mesačne, ktorý mu bol priznaný k 15.05.2008 a ktorý po prepočte konverzným kurzom predstavuje 99,58 Eur, avšak nezohľadnil, že s účinnosťou od 01.01.2009 mu bol priznaný mesačný osobný príplatok 100 Eur, ktorý mu bol aj vyplácaný. Za predmetné obdobie mal teda žalobca vypočítať mesačný rozdiel v osobnom príplatku zo sumy 146,05 Eur a 100 Eur a nie rozdiel medzi 146,05 Eur a 99,58 Eur. Súd v súvislosti s uplatneným nárokom na osobný príplatok zamietol žalobu v časti aj ohľadne uplatnených úrokov z omeškania v prevyšujúcom rozsahu akým určil nárok na úroky z omeškania žalobcu za dôvodný, lebo čiastočne boli uplatnené v rozpore so zákonom. Žalobca si uplatnil nárok na zaplattenie úrokov z omeškania za celú sumu 720,31 Eur už od 15.04.2008, odkedy začal vôbec platiť protizákonný stav. Tento deň však nie je prvým dňom omeškania sa žalovaného a už vôbec nie s celým nárokom žalobcu. Úroky z omeškania možno priznať len podľa zákonnej sadzby platnej v prvý deň omeškania.

Námietku žalovaného, že žalobca nemohol mať rovnaký osobný príplatok ako vedúci oddelenia podnikateľských činností a ako zástupca vedúceho oddelenia podnikateľských činností, súd nepovažoval za dôvodnú. Poukázal na to, že nie je nikde upravené, aby zamestnanci mali rozdiel v osobnom príplatku. Je zrejmé, že o výške osobného príplatku u žalovaného rozhoduje primátor žalovaného ako štatutárny zástupca žalovaného a on určuje na základe upraveného postupu aj jeho mesačnú výšku. Samotnou zmenou funkcie, resp. pracovnej činnosti nedochádza aj k automatickej úprave (zníženiu, alebo zvýšeniu) osobného príplatku ktoréhokoľvek zamestnanca žalovaného. Je síce obvyklé, že vedúci zamestnanec má vyšší osobný príplatok ako jeho zástupca, nie je však v žiadnom právnom predpise zakázané, aby mali rovnaký príplatok. K naplneniu takejto skutočnosti bolo v roku 2008 a 2009 potrebné dodržať postup podľa § 10 zákona č. 533/2003 Z. z., čl. 5 ods. 4 Poriadku odmeňovania Mesta Bardejov a príslušného ustanovenia kolektívnej zmluvy pre rok 2008 a 2009. Bolo výlučne na posúdení žalovaného, aký osobný príplatok určí žalobcovi a zároveň žalovaný musel

dodržať zákonom a internými predpismi určený postup na to. Vykonaným dokazovaním takýto postup preukázaný nebol.

K ďalšej námietke žalovaného týkajúcej sa vymenovania do novej funkcie zástupcu vedúceho oddelenia podnikateľských činností v súvislosti s priznaným platom v súlade so Zákonom o odmeňovaní a internými normami žalovaného súd uviedol, že žalobcovi od 15.04.2008 nevznikol nový pracovný pomer u žalovaného, ale ten mu trval od 18.03.1991 a skončil k 31.07.2009. Zmena internej funkcie žalobcu nemôže byť dôvodom, aby žalovaný nerešpektoval ust. § 10 zákona č. 533/2003 Z. z., resp. jeho vlastný interný poriadok odmeňovania a príslušnú kolektívnu zmluvu. Aj keď žalobcovi skončila funkcia vedúceho oddelenia podnikateľských činností u žalovaného, bol menovaný za zástupcu vedúceho oddelenia podnikateľských činností, žalovaný bol povinný pri určení osobného príplatku rešpektovať právne predpisy upravujúce určenie osobného príplatku. Žalobcovi sa pracovný pomer u žalovaného k 15.04.2008 neskončil a zmena funkcie síce mohla mať vplyv na jeho osobný príplatok, avšak k tomu malo dôjsť v súlade so zákonom. Ak u žalovaného vznikla s účinnosťou od 10.12.2007 funkcia zástupcu vedúceho oddelenia podnikateľských činností, bolo na žalovanom, koho do takejto funkcie menuje. To, že si na funkciu zvolil žalobcu, ktorý u neho v danej dobe už pracoval, nemôže mať za následok, že mu určil funkčný plat spolu s osobným príplatkom bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca v danom čase už mal určený osobný príplatok. Bolo potrebné žalobcovi takto určený osobný príplatok znížiť a nie na novo určiť, čo by bolo možné u zamestnanca, ktorý začal pracovať u žalovaného a vznikol mu nárok na prvý osobný príplatok. Na tomto závere nemení podľa názoru súdu ani skutočnosť, že Ing. N. vypracoval dňa 03.09.2008 návrh na zvýšenie osobného príplatku žalobcovi na úroveň pred 15.04.2008 (č.l. 89 a 91 spisu), avšak tento písomný návrh schválený nebol.

V písomnom podaní (v spise na č.l. 89), z ktorého vyplýva, že Ing. N. mal dňa 15.04.2008 vypracovať hodnotenie osobného príplatku žalobcu s návrhom na ponechanie mesačného osobného príplatku vo výške 4.400 Sk, ktorý nebol akceptovaný a žalobcovi bol schválený mesačný osobný príplatok vo výške 3.000 Sk od 15.04.2008. Tento písomný dôkaz súd považoval za účelový a nepravdivý. Podľa názoru súdu bol vyhotovený len pre toto konanie, keďže žalovaný ho predložil do spisu až takmer 2 roky po začatí konania, pričom je v rozpore s písomným potvrdením Ing. N. zo dňa 21.09.2009 (v spise na č.l. 14). Je nepochybné, že Ing. N. ako zamestnanec žalovaného vypovedal v priebehu konania v súlade so záujmami žalovaného, jeho písomné potvrdenie však súd považoval za hodnoverné a autentické a vychádzal z tohto potvrdenia pri hodnotení skutkového stavu, pričom neskôr predložený písomný dôkaz o hodnotení osobného príplatku žalobcu zo dňa 15.04.2008 nezohľadnil, lebo ho považoval za nepravdivý. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe tento dôkaz nespomenul, ani sa s touto skutočnosťou nezaoberal. Ak by bolo hodnotenie skutočne dňa 15.04.2008 vypracované, bol by na to žalovaný vo vyjadrení poukázal. Navyše o nehodnovernosti dôkazu svedčí aj skutočnosť, že žalobcovi nebol doručený. Svedok Ing. N. nepotvrdil skutočnosť, že takýto písomný návrh podával. Naopak, jeho písomné vyjadrenie svedčí o opaku. Svedok neuviedol, že podával písomné hodnotenie na žalobcu dňa 15.04.2008, ale len poukázal na to, že podával návrh na zvýšenie osobného príplatku žalobcovi na sumu 4.400 Sk mesačne asi 3 mesiace po jeho menovaní za vedúceho oddelenia podnikateľských činností, čo bolo 15.04.2008, v súlade so skutočnosťou, že takýto návrh sa skutočne vypracoval dňa 03.09.2008, kedy rozdiel v čase zodpovedal približne 3 mesiacom. O tendencii žalovaného skresľovať skutočnosti svedčí aj podanie (v spise na č.l. 93), z ktorého vyplýva skutočnosť, že žalobcovi mal byť priznaný osobný príplatok vo výške 2.000 Sk mesačne, a to práve zo dňa 15.04.2008. Ak teda skutočne žalovaný navrhol pre žalobcu dňa 15.04.2008 osobný príplatok 3.000 Sk a neakceptoval návrh Ing. N. na 4.400 Sk mesačne, nebol by vyhotovil dňa 15.04.2008 oznámenie o výške a zložení funkčného platu s osobným príplatkom 2.000 Sk mesačne.

K vznesenej námietke premlčania žalovaným vo vzťahu k všetkým uplatneným nárokom žalobcu súd uviedol, že nárok žalobcu je pracovnoprávnym nárokom na základe platného pracovného pomeru, ktorý trval od 18.03.1991 a skončil k 31.07.2009. Všetky jeho nároky sa premlčujú v 3-ročnej všeobecnej premlčacej lehote. Žalobca si nárok uplatnil za obdobie od 15.04.2008 do 31.07.2009. K premlčaniu by došlo od 15.04.2011 do 31.07.2012, pričom žaloba bola podaná na súde 24.11.2010, teda nárok žalobcu nie je premlčaný.

K uplatnenému nároku žalobcu na odchodné a odstupné súd uviedol, že medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca v súvislosti so skončením pracovného pomeru u žalovaného mal vyplatenú sumu 11.922 Eur, ktorá zodpovedala 8 mesačnému odstupnému a 3- mesačnému odstupnému a odmene vo

výške 993,50 Eur. Ku dňu skončenia pracovného pomeru žalobcu u žalovaného mal žalobca dostávať osobný príplatok o 46,05 Eur viac, než dostával. Táto suma teda predstavuje základ pre mesačné odstupné, ktoré malo byť o 11x 46,05 Eur vyššie, než žalobca dostal. 8-mesačné odchodné malo byť teda zvýšené o 368,40 Eur (8 x 46,05 Eur) a 3-mesačné odstupné malo byť zvýšené o 138,15 Eur. Celkovo tak žalovaný nevyplatil žalobcovi z titulu uplatneného nároku odstupného a odchodného sumu 506,55 Eur.

Súd zamietol z časti uplatnenú istinu žalobcu v prevyšujúcom rozsahu do sumy 557,66 Eur z dôvodu, že žalobca nesprávne vypočítal rozdiel zo sumy 46,47 Eur, lebo žalobcovi bol v roku 2009 vyplácaný mesačný osobný príplatok 100 Eur a nie 99,58 Eur, od ktorého žalobca počítal rozdiel medzi tým čo mu patrilo 146,05 Eur a tým, čo mu bolo vyplácané. Z odmeny primátora Mesta Bardejov vo výške 993,50 Eur nemožno požadovať nárok na vyplatenie rozdielu 46,05 Eur, pretože primátor Mesta Bardejov nerozhodol o vyplatení odmeny pre žalobcu v súvislosti s odchodom do dôchodku vo výške jedného mesačného funkčného platu, ale rozhodol len o odmene vo výške 993,50 Eur, ktorá fakticky zodpovedá funkčnému platu. Pokiaľ by sa primátor žalovaného rozhodol, že sa mu má priznať odmena vo výške jedného mesačného platu, mal by žalobca nárok aj na vyplatenie sumy 46,05 Eur ako rozdielu mesačného osobného príplatku, ktorý žalobcovi nebol v rozpore s právnymi predpismi vyplatený. Primátor žalovaného však rozhodol o konkrétnej sume, výška odmena bola na jeho zvážení, mohla byť vyššia, alebo nižšia, a preto nemala žiadny súvis s nárokom žalobcu na osobný mesačný príplatok. Zároveň súd priznal žalobcovi aj nárok na uplatnené úroky z omeškania zo sumy 506,55 Eur, a to od 01.09.2009 do zaplatenia, keďže odchodné a odstupné malo byť vyplatené v najbližšom výplatnom termíne pre výplatu mzdy. Za mesiac júl 2009 bola mzda splatná v posledný deň mesiaca júla 2009. Najbližším mesiacom bol august 2009 a mzda bola splatná v posledný deň, t.j. 31.08.2009. Prvým dňom omeškania bol 01.09.2009, kedy bola základná sadzba ECB vo výške 1%, teda žalobcovi boli priznané úroky z omeškania vo výške 9% z priznanej sumy. V prevyšujúcom rozsahu súd nárok na uplatnené úroky z omeškania nad sumu 506,55 Eur zamietol z dôvodu, že žalobcovi nepatrí vyššia istina titulom odchodného a odstupného. Zároveň súd zamietol uplatnené úroky z omeškania z titulu za celé obdobie od 01.08.2009 do 31.08.2009, keďže do omeškania sa žalovaný z vyššie uvedených dôvodov s vyplatením odstupného a odchodného nedostal. K námietke premlčania žalovaným súd uviedol, že žalobca si nárok uplatnil 31.07.2009, premlčaniu by bolo došlo 31.07.2011, avšak žaloba bola podaná 24.11.2010, t.j. nárok nie je premlčaný.

Vo vzťahu k nároku žalobcu na zaplatenie neaktívnej časti pracovnej pohotovosti za obdobie od 24.11.2007 do 31.07.2009 vo výške 634,18 Eur spolu s 9,5% ročným úrokom z omeškania od 24.11.2007 do 31.12.2008 a vo výške 10,5% ročne od 01.01.2009 do zaplatenia, súd poukázal na ustanovenie § 96 Zákonníka práce a uviedol, že tento uplatnený nárok nepovažoval za dôvodný, a preto ho zamietol. Zákonník práce presne špecifikuje, čo je neaktívnou časťou pracovnej pohotovosti a vyžaduje preto splnenie podmienok, a to nariadenie zamestnávateľa, alebo dohodu so zamestnancom o tom, určenie, aby sa zamestnanec mimo rámca rozvrhu pracovných zmien a nad určený týždenný pracovný čas vyplývajúci z vopred určeného rozvrhnutia pracovného času, ako aj určenie času a miesta, kde sa má zamestnanec zdržiavať a pripravenosť zamestnanca na výkon práce podľa pracovnej zmluvy. Žalobca odvodzoval uplatnený nárok od skutočnosti, že mu bol na základe protokolu o odovzdaní a prevzatí služobného mobilného telefónu odovzdaný mobilný telefón, ktorý bol povinný mať zapnutý v čase od 7:00 hod. do 22:00 hod. Ani podpísanie takéhoto protokolu podľa názoru súdu prvého stupňa neznamená automaticky dohodu o pracovnej pohotovosti. Z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchov svedkov, ktorí v danom čase pracovali u žalovaného na obvyklých pozíciách ako žalobca, je nepochybné, že pridelenie služobného mobilného telefónu súviselo s osobitnou povahou výkonu činnosti žalobcu, ktorou bola práca pre mesto ako pre verejnoprávnu korporáciu. Nebolo v konaní preukázané, aby sa jednalo o pracovnú pohotovosť žalobcu, kedy mal byť žalobca neustále pripravený vykonávať svoju činnosť aj pred, alebo po pracovnej dobe. Z jeho samotnej výpovede vyplývalo, že sa nejednalo o pravidelnú činnosť. Svedkovia Ing. N., K., S. a X. potvrdili, že pracovné telefonáty mimo pracovnú dobu boli nepravidelné a nebolo ich veľa, okrem mimoriadnych okolností, ako boli záplavy, ale žalobca si mal byť vedomí, že práca pre mesto vyžaduje pri mimoriadnych okolnostiach aj pracovné nasadenie mimo pracovnú dobu. Nie je to však pracovnou pohotovosťou, pretože sa jedná o okolnosti, ktoré sú náhodné, nepredvídateľné a výnimočné. Navyše v samotnom protokole sa uvádza, že primátor žalovaného bol oprávnený v prípade zabezpečovania mimoriadnych pracovných povinností nariadiť iný režim aktivity. Práve toto ustanovenie poukazuje na to, že žalobcovi nebola nariadená pracovná pohotovosť, pričom s takouto pracovnou pohotovosťou, alebo okolnosťami, ktoré sa viac približujú tomuto pracovnému

inštitútu, protokol v rámci tohto iného režimu počíta. Žalovaný žalobcovi nenariadil, aby sa mal po určitý čas zdržiavať na určenom mieste za účelom plnenia pracovných úloh. Len mu, ako aj iným zamestnancom pridelil služobný telefón a určil, aby ho mal zapnutý od 7:00 hod do 22:00 hod. Dokonca mu povolil, aby ho mohol mať pri určitých príležitostiach vypnutý, čo je v rozpore s obsahom pracovnej pohotovosti, z čoho mal súkromné výhody, ktoré bezpochyby vyrovnali občasnú telefonáciu od občanov mesta, kolegov alebo nadriadených, ktoré žalobca musel vybaviť aj mimo pracovnú dobu, s poukazom na osobitnú povahu jeho zamestnania. Ďalej súd uviedol, že žalobca nepreukázal, aby dohoda so zamestnávateľom a následná činnosť žalobcu po a pred pracovnou dobou spĺňala podmienky pracovnej pohotovosti. Navyše žalobcovi bol určený funkčný plat, ktorý pozostával nielen z tarifného platu, ale aj z príplatku za riadenie, príplatku podľa § 13 zákona č. 533/2003 Z. z., osobného príplatku a zvýšenie podľa § 7 ods. 7 zákona č. 533/2003 Z. z. V týchto príplatkoch a zvýšení je bez akejkoľvek pochybnosti zahrnuté aj to, že žalobca musel občas realizovať služobné telefonáty aj mimo pracovný čas a v tejto časti sa súd stotožnil s názorom žalovaného, že to bolo vykompenzované v súlade s právnymi predpismi. K samotnému výkonu svojej pracovnej činnosti na základe jeho pracovnej náplne žalobca služobný telefón potreboval a bolo len v jeho záujme mať ho k dispozícii, pričom náklady mu hradil zamestnávateľ, teda žalovaný.

K výroku o trovách konania súd poukázal na ustanovenie § 151 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku s tým, že vyslovil, že o trovách konania rozhodne v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal všetky výroky okrem výroku o náhrade trov konania, o ktorých súd prvého stupňa nerozhodol. Poukázal na neúplne zistený skutkový stav veci, v dôsledku čoho súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj napadnuté rozhodnutie nesprávne právne posúdil. Namietal chybu v písaní vo výroku o priznaní úroku z omeškania z titulu nedoplatku na funkčnom plate za obdobie od 15.04.2008 do 31.07.2008 kedy správne malo byť uvedené 2009, ako aj sumu 23,26 Eur, ktorá je uvedená v prvom výroku napadnutého rozhodnutia, ktorá správne má byť uvedená 24,78 Eur, čo vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia. Ďalej namietal výšku určenej sumy doplatku z titulu osobného príplatku vo výške 46,05 Eur, ktorú sumu nepovažoval za správnu. Poukázal na ustanovenie § 10 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z. z. platného po prechode slovenskej meny na euro, podľa ktorého sa osobný príplatok určí pevnou sumou zaokrúhlenou na 50 eurocenty nahor. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa uvedené ustanovenie nerešpektoval a pri prepočte osobného príplatku na euro zo sumy 4.400 Sk v dobe od 01.01.2009 do 31.07.2009 vychádzal zo sumy 46,05 Eur a nie 46,50 Eur. Z tohto dôvodu navrhol, aby súd priznal celkom uplatnenú sumu z titulu osobného príplatku vo výške 720,31 Eur. Vo vzťahu k nároku na odchodné a odstúpné taktiež namietal nesprávny výpočet danej sumy, lebo súd vychádzal zo sumy 46,05 Eur a nie 46,50 Eur. Aj v tejto časti navrhol vyhovieť návrhu v celom rozsahu a priznať žalobcovi 557,66 Eur. Ďalej namietal výrok o nepriznaní úrokov z omeškania za obdobie od 01.08.2009 do 31.08.2009. Poukázal na dôkazy (v spise na č.l. 116 až 124), z ktorých má vyplývať, že výplatným termínom je 9. deň v mesiaci a preddavok na plat je 24. dňa v mesiaci, pričom bol toho názoru, že jednoznačne došlo k omeškaniu nie od 01.08.2009, ale od 10.08.2009. Vo vzťahu k nároku na nepriznanie neaktívnej časti pracovnej pohotovosti uviedol, že podľa § 21 ods. 1 zákona č. 553/2003 Z. z. postačuje, aby pracovná pohotovosť bola zamestnancovi nariadená, pričom výslovne toto ustanovenie upravuje pracovnú pohotovosť mimo pracoviska ako neaktívnu časť s pridelením mobilných prostriedkov spojenia. Ide o presný prípad pridelenia služobného mobilného telefónu, ktorý musí mať zamestnanec zapnutý mimo pracoviska a mimo pracovnej doby, t.j. mobilný telefón musí byť aktívny. Nie je podstatné, koľkokrát bol mobilný telefón používaný mimo pracovnej doby, ale podstata veci je v tom, že musel byť aktívny do 22.00 hod. Používaním mobilného telefónu na súkromné účely došlo len dvakrát, čo mu následne bolo zrazené zo mzdy, preto považoval celú uplatnenú náhradu z titulu neaktívnej časti pracovnej pohotovosti vo výške 634,18 Eur s prísl. za dôvodnú. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a vyhovieť žalobe v celom rozsahu. Alternatívne požadoval zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktorú špecifikoval.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu taktiež poukázal na chyby v písaní, ktoré navrhol opraviť v zmysle ustanovenia § 164 Občianskeho súdneho poriadku. Odvolanie žalobcu považoval za nesprávne proti vyhovujúcim výrokom, lebo v tejto časti bol žalobca úspešný. Podľa jeho názoru odvolanie žalobcu malo smerovať len proti zamietavému výroku. Vo vzťahu k námietke o nesprávnom stanovení prepočtu sumy z titulu osobného príplatku poukázal na to, že zákon č. 474/2008 Z. z., ktorým sa mení a

dopĺňa zákon . 553/2003 Z. z. o odmeňovaní niektorých zamestnancov pri výkone práce vo verejnom záujme a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nahradil v  10 ods. 1 slovo celé desiatky korún nahor slovami päťdesiat eurocentov nahor. Uvedený právny predpis však nestanovil povinnosť zamestnávateľa automaticky zaokrúhliť s účinnosťou od 01.01.2009 predtým priznaný osobný príplatok zamestnancovi na päťdesiat eurocentov nahor. Povinnosť zamestnávateľa zaokrúhľovať osobný príplatok na päťdesiat eurocentov nahor sa týkala výlučne osobného príplatku, ktorý zamestnávateľ prizná (zvýši alebo zníži) alebo odoberie zamestnancovi po 01.01.2009. Podľa názoru žalovaného preto namietaný rozdiel z titulu zaokrúhľovania osobného príplatku súdom bol správny, pričom poukázal na to, že platobné náležitosti zamestnancov v súvislosti s prechodom na menu euro upravuje aj Vyhláška Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky . 251/2008 Z. z., ktorou sa ustanovujú ďalšie potrebné pravidlá pre duálne zobrazovanie a pre prepočty a zaokrúhľovanie cien, platieb a iných hodnôt pri prechode zo slovenskej meny na menu euro pre oblasť miezd, platov atď., v zmysle ktorej sa suma mzdy, platov alebo iných plnení poskytovaných v súvislosti s výkonom práce v slovenských korunách, na ktoré vznikol nárok mesiac bezprostredne predchádzajúci dňu zavedenia eura, ktorá sa má vyplatiť alebo poukázať na vybraný určený bankový účet v eurách v období odo dňa zavedenia eura sa po prepočte konverzným kurzom zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor. Rovnako sa postupuje pri výplate mzdy, platu alebo iného plnenia poskytovaného v súvislosti s výkonom práce, ak nárok v slovenských korunách vznikol v inom období pred dňom zavedenia eura ( 4 Vyhlášky . 251/2008 Z. z.).

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie nedoplatku na odstupnom a odchodnom si žalobca uplatnil aj rozdiel vo výške 46,47 Eur medzi funkčným platom a vyplatenou odmenou. Žalovaný poukázal na to, že odmena bola žalobcovi vyplatená v rovnakom výplatnom termíne ako odstupné a odchodné, nesúvisí však s týmito poskytnutými plneniami. Výška bola stanovená jednorázovo primátorom. Vo vzťahu k nároku na náhradu za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti poukázal na to, že zákonná definícia pracovnej pohotovosti uvedená v  96 ods. 1 Zákonníka práce sa v plnom rozsahu aplikuje aj na prípadnú pracovnú pohotovosť zamestnancov vykonávajúcich práce vo verejnom záujme, preto právna argumentácia žalobcu neobstoí, keďže zákon . 553/2003 Z. z. vylučuje iba použitie ustanovenia  96 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý upravuje sadzby náhrad za pracovnú pohotovosť a u zamestnancov vykonávajúcich práce vo verejnom záujme sa aplikujú sadzby náhrad za pracovnú pohotovosť uvedené v zákone . 553/2003 Z. z. ( 29 ods. 4 zákona . 553/2003 Z. z. v znení účinnom k 01.03.2007). Bol toho názoru, že kumulatívne splnenie všetkých podmienok vyplývajúcich z ustanovenia  96 ods. 1 Zákonníka práce v konaní preukázané neboli, a preto navrhol potvrdiť napadnutý rozsudok ako správny.

Uznesením Krajského súdu v Prešove .k. 4Co/47/2014-220 zo dňa 29.10.2014 bola vec vrátená súdu prvého stupňa na postup podľa  164 Občianskeho súdneho poriadku za účelom vykonania opravy chyby v písaní a inej zrejmej nesprávnosti uvedenej vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia týkajúcej sa dátumu 31.07.2008, ktorý má byť správne uvedený 31.07.2009, sumy z titulu nedoplatku na funkčnom plate vo výške 23,26 Eur, ktorá má byť správne uvedená vo výške 24,78 Eur.

Súd prvého stupňa opravným uznesením .k. 1C/78/2010-21 zo dňa 24.11.2014 opravil výrok rozsudku v časti dátumu 31.07.2009 a nie 2008, ako aj v časti nesprávne uvedenej sumy 23,26 Eur na 24,78 Eur.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní ( 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia  212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania s nariadením termínu verejného vyhlásenia rozhodnutia, ktorý bol oznámený na úradnej tabuli súdu, ako aj internetovej stránke ( 214 ods. 2 v spojení s  156 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci ako aj správne právne vec posúdil.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, zisteným skutkovým stavom, ako aj právnym posúdením uplatneného nároku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci nevyhnutný pre posúdenie dôvodnosti uplatnených nárokov, ako aj správne právne vec posúdil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením uvedeným súdom prvého stupňa.

K samotnému odvolaniu žalobcu odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na vydané opravné uznesenie týkajúce sa nesprávne uvedeného dátumu, ako aj sumy, z ktorej súd prvého stupňa vychádzal pri stanovení rozdielu náhrady na osobnom príplatku, vydaným opravným uznesením súd chyby opravil, a preto v tejto časti odvolací súd namietané výroky nepreskúmaval vzhľadom k tomu, že v tejto časti bol žalobca úspešný. V odvolacom konaní sa uplatňuje dispozičná zásada, t.j. že odvolacie konanie môže byť začaté len na základe návrhu, pričom podanie odvolania je procesným úkonom účastníka konania. Vo výrokoch týkajúcich sa doplatenia náhrady z titulu osobného príplatku a náhrady z titulu odchodného odstupného vrátane výšky odmeny boli chyby v písaní opravené opravným uznesením, a preto v zmysle ustanovenia § 201 Občianskeho súdneho poriadku bol žalobca oprávnený podať odvolanie len proti zamietavému výroku o nepriznaní uplatnených nárokov v celom rozsahu vrátane príslušenstva pohľadávky.

K uplatneným odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že namietanie neúplne zisteného skutkového stavu veci, v dôsledku ktorého by súd prvého stupňa dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam nebolo dôvodné. Súd prvého stupňa na základe rozsiahleho dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Hodnotenie dôkazov je vždy vecou súdu, nie účastníkov konania. Nie je porušením účastníka práva na súdnu ochranu ani práva na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, iné hodnotenie dôkazov ako podľa názoru účastníka, ktorý navrhol dôkaz vykonať alebo dôkaz predložil. Súd vyhodnotil jednotlivé dôkazy v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov vyplývajúcou z ustanovenia § 132 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré odôvodnenie spĺňa náležitosti vyplývajúce z ustanovenia § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, je jasné, zrozumiteľné, preskúmateľné. Dôkazy vyhodnotil jednotlivo v ich vzájomnej súvislosti, na základe čoho dospel k správnym skutkovým zisteniam.

K namietanej splatnosti priznaného príslušenstva vždy od prvého dňa nasledujúceho mesiaca príslušného kalendárneho roka s poukazom na to, že u zamestnávateľa bol stanovený výplatný termín k 9. dňu v mesiaci a preddavok na plat vždy 24. dňa príslušného kalendárneho mesiaca, odvolací súd poukazuje na to, že je pravdou, že tieto skutočnosti z obsahu spisu vyplývajú, avšak v sporovom konaní je súd viazaný žalobou, z obsahu ktorej vyplýva, že sa žalobca domáhal zaplata náhrady z titulu osobného príplatku istiny s príslušenstvom od 01.01.2009 do zaplata náhrady z titulu odstupného a odchodného od 01.08.2009 do zaplata náhrady. Súd prvého stupňa bol viazaný navrhovaným petitom (§ 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku) s tým, že s okamihom, kedy sa žalovaný dostal do omeškania sa náležite vysporiadal v odôvodnení rozhodnutia. Ani v navrhovanom odvolacom petite na zmenu napadnutého rozhodnutia právny zástupca žalobcu neuviedol iný dátum uplatnenia úrokov z omeškania ako od prvého dňa nasledujúceho v mesiaci. Z tohto dôvodu táto námietka nebola opodstatnená.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku týkajúcu sa nesprávneho zaokrúhlenia rozdielu z titulu prepočtu sumy osobného príplatku vo výške 4.400 Sk, čo zodpovedá po prepočte konverzným kurzom sume 46,05 Eur. V tejto časti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 4 Vyhlášky č. 251/2008 Z. z., podľa ktorej suma mzdy, platu alebo iných plnení poskytovaných v súvislosti s výkonom práce v slovenských korunách, na ktoré vznikol nárok za mesiac bezprostredne predchádzajúci dňu zavedenia eura, ktorá sa má vyplatiť alebo poukázať na určený bankový účet v eurách v období odo dňa zavedenia eura, sa po prepočte konverzným kurzom zaokrúhľuje na najbližší eurocent nahor. Rovnako sa postupuje pri výplate mzdy, platu alebo iného plnenia poskytovaného v súvislosti s výkonom práce, ak nárok v slovenských korunách vznikol v inom období pred dňom zavedenia eura. Nebolo možné aplikovať ustanovenie § 10 zákona č. 553/2003 Z. z. účinného od 01.01.2009 z dôvodu, že pri prepočte mzdy v slovenskej mene na euro nemohlo dôjsť k jej navýšeniu len z titulu zaokrúhlenia. V tejto časti sa odvolací súd stotožnil s názorom žalovaného, ktorý na túto skutočnosť správne poukázal, ako aj správne postupoval.

Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa nepriznania doplatku na vyplatenej odmene vo výške 993,50 Eur. Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, že výška odmeny bola stanovená jednorázovo rozhodnutím primátora, bez nároku žalobcu na doplatenie výšky osobného mesačného príplatku o uplatňovaný rozdiel vo výške 46,05 Eur. Za nedôvodnú považoval odvolací súd aj námietku týkajúcu sa nepriznania náhrady za neaktívnu pracovnú pohotovosť vo výške náhrady na zaplatenie neaktívnej časti pracovnej pohotovosti za obdobie od 24.11.2007 do 31.07.2009 vo výške 634,18 Eur istiny s príslušenstvom. Aj v tejto časti súd prvého stupňa správne postupoval s poukazom na ustanovenie § 96 Zákonníka práce. Posudzoval kumulatívne splnenie všetkých podmienok týkajúcich sa pracovnej pohotovosti. Len prevzatie služobného mobilného telefónu, ktorý mal byť zapnutý v čase od 7.00 hod do 22.00 hod samo o sebe nemožno považovať za pracovnú pohotovosť, s ktorou by mala byť spojená náhrada. Súd prvého stupňa poukázal na to, že poskytnutý mobilný služobný telefón slúžil zamestnancom žalovaného na riešenie potrieb verejného života. Námietka preto nebola dôvodná. Zákonný nárok na priznanie náhrady za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti žalobcovi nevznikol, lebo v konaní nepreukázal splnenie zákonných podmienok týkajúcich sa nariadenia pracovnej pohotovosti. V sporovom konaní posilnenom zásadou kontradiktórnosti majú účastníci dôkaznú povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, t.j. povinnosť nielen tvrdenia, ale aj preukázania nimi tvrdených skutočností. Nesplnenie dôkaznej povinnosti má za následok neunesenie dôkazného bremena.

Z týchto dôvodov odvolací súd preto potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny v zamietavom výroku o nepriznaní uplatnenej náhrady z titulu osobného príplatku na funkčnom plate, náhrady uplatnenej sumy 46,47 Eur z titulu na vyplatenej odmene, ako aj náhrady za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti, vrátane uplatneného príslušenstva pohľadávok, v súlade s ust. § 219 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa § 224 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

O trovách odvolacieho konania bude rozhodnuté súdom prvého stupňa, ktorý doposiaľ o trovách konania nerozhodol.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.